

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-269/2025-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Nataliji Horvatić, u pravnoj stvari tužitelja Vedran Vidmar, OIB: 63698598774, Zagreb, VIII. Bukovački Ogranak 12, zastupan po punomoćniku Luki Duvnjaku odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Jakov Vitlov, OIB: 41895675996, Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 31, zastupan po punomoćniku Ivi Brkiću odvjetniku u Zadru, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 2. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tužitelja te odsutnosti tuženika, a po objavi dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sande Pandže iz Zagreba, poslovni broj Ovr-1491/2024 od 7. siječnja 2025. te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju Vedran Vidmar, OIB: 63698598774, u roku od 15 dana, nadoknaditi tuženiku Jakov Vitlov, OIB: 41895675996, troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 eura (dvjestopedeset eura).

Obrazloženje

1. Tužitelj je javnom bilježniku podnio prijedlog za ovrhu u kojem navodi kako mu tuženik temeljem vjerodostojne isprave - izvoda iz poslovnih knjiga duguje ukupno 10.000,00 eura. Rješenjem o ovrsi tuženiku je naloženo da tužitelju isplati navedeni iznos zajedno sa zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog računa do isplate te da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka, a radi prisilne naplate određena je ovrha općenito na imovini tuženika.

2. Tuženik je pravovremeno podnio prigovor kojim u cijelosti osporava rješenje o ovrsi navodeći da nema nikakvih dugovanja prema ovrhovoditelju, osporava osnov i visinu. Navodi da je sam našao kupca, Luku Marjanovića, za predmetni stan. Ovrhovoditelj kao Agencija za posredovanje nije sudjelovala niti u jednoj stavci pregovaranja niti ovršeniku Jakovu Vitlovu pomogla osigurati pronalazak kupca za prodavanu nekretninu, a isto je prema Ugovoru bila dužna, naći i dovesti u vezu s nalogodavcem osobu radi pregovaranja i sklapanja pravnog posla, a ovrhovoditelj to nije učinio. Zaključeni ugovor nije prava volja stranka, budući je ovršenik laik koji ne poznaje zakonske odredbe, te je Agencija za posredovanje pokušala iskoristiti neinformiranost tuženika i u ugovoru navesti odredbe koje nisu u

skladu sa zakonskim odredbama i to odredbu članka 6. predmetnog ugovora, kojom je tuženik u obvezi isplatiti naknadu od 10.000,00 eura. Ovrhovoditelj nije obavio nikakvu ugovornu radnju s osnove koje bi imao bilo kakvo potraživanje prema ovršeniku.

Odredba predmetnog Ugovora je ništava, ugovorne odredbe ne mogu se uređivati suprotno Ustavu, prisilnim propisima i moralu društva, što je upravo slučaj u opisanoj pravnoj situaciji. Nadalje, odredba predmetnog Ugovora nije u skladu sa zakonskim odredbama iz članka 16. i članka 27. Zakona o posredovanju.

Stoga predlaže pobijano rješenje o ovrsi u cijelosti staviti izvan snage i ukinuti sve provedene ovršne radnje, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz obvezu plaćanja troškova parničnog troška.

3. Povodom prigovora tuženika, temeljem čl. 58. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), rješenje o ovrsi je stavljeno izvan snage rješenjem od 12. studenog 2024., u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je određeno da će se postupak se nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je u podnesku od 7. studenog 2025. naveo kako je tuženikova obveza na plaćanje tužitelju provizije za tužiteljevo isključivo posredovanje pri prodaji tuženikovog stana u II katu kuće u Zagrebu, Gajeva ulica 49, upisanog u zemljišne knjige ovog suda, E-2, zk uložka br. 7704, k.o. Centar Novi, u iznosu od 10.000,00 eura (provizija), a koji stan je, bio u isključivom vlasništvu tuženika u 1/1 dijela od 24.07.2024. g. do 28.11.2024., temeljem članka 1., članka 3., članka 6. i članka 8., stavak 1. Ugovora o isključivom posredovanju te članka 16. i članka 23. stavak 1. točka 5. Zakona o posredovanju u prometu nekretnina, dospjela dana 06.12.2024. (8. dan računajući od 28.11.2024.), kada je tuženik, kao prodavatelj stana, sa Lukom Marjanovićem iz Zagreba, Đorđićeva ulica 11, OIB: 64828191845, kao kupcem stana, sklopio Ugovor o kupoprodaji stana (potpisi tuženika i kupca istoga dana ovjereni od javnog bilježnika Vike Despot Roso iz Zagreba, Varšavska ulica 1, pod brojem OV-2439/2024).

Za činjenicu sklapanja Ugovora o kupoprodaji mimo tužitelja saznao je tek uvidom u E-Zemljišne knjige dana 04.12.2024., te je nakon toga prenio u rubriku "prodan" svoj tadašnji aktivni Agencijski oglas za posredovanje pri prodaji stana, tada objavljen na www.njuskalo.hr pod naslovom "Centar, Gajeva: Odličan 5-soban stan s balkonom, 2. kat, 115 m2 NKP (prodaja)", čime je Oglas 1 deaktiviran.

Tužitelj potom ističe da je iz sada neaktivnog oglasa sa www.njuskalo.hr agencije za posredovanje u prometu nekretnina ZaVas Nekretnine (Just ForYou d.o.o., Zagreb, Gotalovečka ulica 8) razvidno da tuženik nije ispunio svoju obvezu iz članka 3., stavak 2. Ugovora o isključivom posredovanju da za vrijeme važenja Ugovora o isključivom posredovanju neće angažirati nijednu drugu agenciju za posredovanje u prometu nekretnina za posredovanje pri prodaji stana.

Tužitelj je 04.12.2024. sa službene e-mail adrese w.nekretnine@gmail.com, poslao tuženiku e-mail poziv na plaćanje Provizije, s dospijećem dana 06.12.2024., na koji je tuženik poslao e-mail odgovor 04.12.2024. u kojem tuženik potvrđuje da je tužitelj prije 04.12.2024. već doveo potencijalnog kupca stana na razgledavanje stana i to konkretno riječima „(...) se gospođa koja je zaštićeni stanar i ostali stanari protive daljnjem dovođenju vaših interesenata (potencijalnih kupaca stana – op. tužitelja) u stan (...)“, dok je pak u članku 6.8. (str. 3) Ugovora o kupoprodaji, od 28.11.2024. g., tuženik pisano potvrdio da je u trenutku sklapanja Ugovora o kupoprodaji zajedno s kupcem pregledao stan i da su utvrdili da je stan u cijelosti ispravan.

Dakle, s jedne strane tuženik je bez ikakvih problema i otpora stanara u stanu kupcu omogućio razgledavanje stana na dan sklapanja Ugovora o kupoprodaji 28.11.2024., dok je pak s druge strane nakon prvog razgledavanja stana uz posredovanje tužitelja 20.11.2024. od strane Ive Benedika iz Zagreba (u nastavku: 1. potencijalni kupac Stana), koji je 20.11.2024. stanovao na adresi Zagreb, Ružmarinka 31, tuženik svim daljnjim potencijalnim kupcima stana koji su tužitelju u tel. pozivima na tužiteljev tel. broj iz Oglasa 1 +385 95 5923 509 iskazali interes za razgledavanje stana, nije omogućio razgledavanje stana od 21.11.2024. pa sve dok tužitelj 04.12.2024. nije saznao da je tuženik stan prodao kupcu mimo tužitelja još 28.11.2024., čime je tuženik postupio protivno načelu savjesnosti i poštenja i protivno svojoj dužnosti suradnje s tužiteljem pri ispunjavanju svojih obveza iz Ugovora o isključivom posredovanju, propisanim člancima 4. i 5. Zakona o obveznim odnosima.

Stoga tužitelj predlaže održati na snazi platni nalog te naložiti tuženicima da mu nadoknade nastale troškove ovršnog postupka te daljnji parnični trošak.

5. Tijekom postupka izveden je dokaz uvidom u račun od 4. prosinca 2024. (l. 7. spisa), izvadak iz obrtnog registra (l. 36.-37. i l. 55.-56. spisa), ispis oglasa (l. 77.-115. spisa), e-mail sadržaja poziva na plaćanje provizije sa odgovorom (l. 116.-118. spisa), Ugovor o isključivom posredovanju pri prodaji nekretnina od 24. srpnja 2024. (l. 119.-123. spisa), l. Anex Ugovora o isključivom posredovanju pri prodaji nekretnina od 5. listopada 2024. (l. 124.-126. spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 28. studenog 2024. (l. 127.-133. spisa), zemljišno-knjižni izvadak za zk.ul. 7704, k.o. Centar Novi (l. 134.-135. spisa), evidencija clijenata (l. 140. spisa), zemljišno-knjižni izvadak za zk. ul. 8767, k.o. Grad Zagreb (l. 141.-148. spisa), saslušan je svjedok Ivo Benedik i tužitelj kao stranka.

6. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Predmet postupka je zahtjev za isplatom naknade za posredovanje iz Ugovora o isključivom posredovanju pri kupoprodaji nekretnine od 24. srpnja 2024. u iznosu od 10.000,00 eura.

8. Prema odredbi čl. 15. st. 1. Zakona o posredovanju u prometu nekretnina (Narodne novine broj 107/07, 144/12, 14/14, i 32/19, dalje: ZPPN-a), ugovorom o posredovanju u prometu nekretnina obvezuje se posrednik da će nastojati naći i dovesti u vezu s nalogodavcem osobu radi pregovaranja i sklapanja određenoga pravnog posla o prijenosu ili osnivanju određenoga prava na nekretnini, a nalogodavac se obvezuje da će mu isplatiti određenu posredničku naknadu ako taj pravni posao bude sklopljen.

9. Sukladno čl. 16. ZPPN-a, ugovorom o posredovanju nalogodavac se može obvezati da za posredovani posao neće angažirati nijednog drugog posrednika, koja obveza mora biti izričito ugovorena. Ako je za vrijeme trajanja ugovora o isključivome posredovanju nalogodavac sklopio mimo posrednika pravni posao preko drugog posrednika, a za koji je isključivo posredniku bio dan nalog za posredovanje, dužan je isključivom posredniku platiti ugovorenu posredničku naknadu kao i moguće dodatne stvarne troškove učinjene tijekom posredovanja za navedeni posredovani posao. Prilikom zaključivanja ugovora o isključivome posredovanju posrednik je dužan posebno upozoriti nalogodavca na značenje i pravne posljedice te klauzule.

10. Nadalje, odredbom čl. 23. st. 2. ZPPN-a propisano je da nalogodavac nije dužan pristupiti pregovorima za sklapanje posredovanog posla s trećom osobom koju je posrednik našao, niti sklopiti pravni posao, a odredba ugovora kojom je ugovoreno drukčije, ništetna je. Nalogodavac će posredniku odgovarati za štetu, ako pri tom nije postupio u dobroj vjeri te je dužan nadoknaditi sve troškove učinjene tijekom posredovanja, koji ne mogu biti manji od 1/3 niti veći od ugovorene posredničke naknade za posredovani posao.

11. Među strankama nije sporno da su sklopile Ugovor o isključivom posredovanju pri kupoprodaji nekretnine od 24. srpnja 2024.

12. Sporno je u ovom predmetu je li tužitelj ostvario pravo na posredničku naknadu iz Ugovora o isključivom posredovanju pri kupoprodaji nekretnine od 24. srpnja 2024.

13. Uvidom u Ugovor o isključivom posredovanju pri prodaji nekretnina od 24. srpnja 2024. (I. 119.-123. spisa), vidljivo je da je odredbom čl. 6. Ugovora određeno da se nalogodavac obvezuje za obavljenу posredničku uslugu platiti posredničku naknadu-proviziju u iznosu od 10.000,00 eura, čl. 7. određeno da se nalogodavac obvezuje da će plaćanje provizije posredniku izvršiti ako se sklopi predugovor ili ugovor o kupoprodaji nekretnina, dok je člankom 8. toč. 1. određeno da se ugovor sklapa s rokom važenja od 24 mjeseci od dana potpisa. Također je člankom 3. st. 2. određeno da se nalogodavac obvezuje da za vrijeme traženja ugovora neće angažirati niti jednu drugu agenciju za posredovanje u prometu nekretnina te da će, u slučaju da tijekom važenja ovog ugovora proda mimo posrednika uz ili bez pregovaranja neke druge agencije, posredniku isplatiti proviziju iz čl. 6. ugovora i stvarne troškove posrednika nastale pri prodaji nekretnine.

14. Uvidom u I. Anex Ugovora o isključivom posredovanju pri prodaji nekretnina od 5. listopada 2024. (I. 124.-126. spisa) vidljivo je da je u čl. 2. određeno da se iza čl. 6. Ugovora dodaje čl. 6a. koji glasi da će se iznos provizije uvećati na 15.000,00 eura ako nekretnine kupi jedna ili više trećih osoba koje je posrednik neposredno našao i doveo u vezu sa nalogodavcem.

15. Svjedok Ivo Benedik iskazao je da je bio potencijalni kupac, razgledavao je stan na adresi Gajeva 49 u Zagrebu. Vidio je oglas na internetu, pretpostavljam da je oglašavano od ovdje strane tužitelja, komunicirao je s njim ili preko poruka ili preko poziva ili e-mail-a, tako su se dogovorili za razgledavanje stana. Obavio je razgledavanje stana, s njim je bio tužitelj. Nakon razgledavanja potpisao je agenciji evidenciju clijenata (na I. 140. spisa), nakon uvida svjedoka u navedenu evidenciju potvrđuje da je to njegov potpis. Nakon toga više nije imao interes za stan. Prilikom razgledavanja bilo je drugih ljudi a pretpostavlja da je to bio vlasnik stana.

16. Tužitelj je iskazao da je Ugovor o isključivom posredovanju pri prodaji predmetnog stana sklopljen 24. srpnja 2024. Tuženik je taj ugovor potpisao, upozorio ga je na značenje i pravne posljedice potpisivanja takvog ugovora u skladu sa odredbama tadašnjeg Zakona o posredovanju u prometu nekretninama čl. 16. Također, 5. listopada 2024. je s tuženikom sklopio Aneks ugovora o isključivom posredovanju u kojem je ugovoreno dodatno da ako on nađe kupca za predmetni stan da će onda agencijska provizija biti 15.000,00 eura. Ukupno je bilo 7 zainteresiranih ljudi, s jednim je obavio razgledavanje nekretnine, to je bio gospodin Ivo Benedik. Napravio je agencijski oglas preko Internet portala Njuškalo i objavio. Ti ljudi su se javili na telefonski broj koji je stavio u oglas. Nakon što je obavio razgledavanje sa gospodinom Benedikom, pitao je tuženika kada može obaviti razgledavanje sa ostalim ljudima koji su se javili, tuženik je rekao da to trenutno nije

moguće, a onda je 4. prosinca 2024. uvidom u e-zemljišne knjige utvrdio da je tuženik prodao stan gospodinu Luki Marjanoviću i da je taj kupac već upisao predbilježbu svog prava vlasništva na stanu u zemljišne knjige. Nakon toga je nazvao tuženika i poslao sam mu e-mail koji prileži spisu gdje ga je pozvao na plaćanje agencijske provizije. On je odbio platiti, umjesto toga ponudio mu je ljetovanje u apartmanima njegovog oca, a što sam on odbio. Nakon toga je pokrenuo ovrhu temeljem računa. Stan je prodan po 210.000,00 eura, s time da je on stan oglašavao po cijeni od 265.000,00 eura, a s obzirom da se radi o stanu u Gajevoj ulici u Zagrebu i ljudi su bili zainteresirani i spremni platiti više od tih 210.000,00 eura, vjeruje da bi ga uspio prodati po višoj cijeni.

17. Prema čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Sukladno čl. 324. st. 1. ZOO, ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

18. Prema ocjeni ovoga suda dio odredbe čl. 3. st. 2. Ugovora o posredovanju, kojom se nalogodavac obvezuje isplatiti punu proviziju, je protivan odredbama ZPPN-a te je zbog toga i ništetan. Naime, čl. 23. st. 2. ZPPN-a izričito propisuje da nalogodavac nije dužan pristupiti pregovorima niti sklopiti posredovani pravni posao, te da je odredba ugovora kojom je ugovoreno drukčije ništetna. Stoga je stav suda da se zakonsko pravo nalogodavca na slobodno odustajanje ne može ugovorom pretvoriti u obvezu plaćanja pune posredničke naknade. Upravo je odredbom čl. 23. st. 2. ZPPN-a propisano da u slučaju da posao nije sklopljen, posrednik može imati pravo isključivo na naknadu štete i troškove posredovanja, i to samo ako dokaže da nalogodavac nije postupao u dobroj vjeri, a odredbom čl. 3. st. 2. Ugovora predviđeno je pravo tužitelja i na punu naknadu, bez obzira na to je li postupanje tuženika bilo u dobroj vjeri. Pritom se ističe i da je čl. 15. st. 5. ZPPN-a izričito propisano da se ugovorom odredbe tog zakona ne mogu isključiti niti ograničiti, osim ako je u vezi s pojedinom odredbom izričito dopušten drukčiji dogovor ili ako je takav dogovor u očitome interesu nalogodavca, a u konkretnom slučaju drukčiji dogovor nije izričito dopušten zakonom, niti je očito u interesu nalogodavca, već je isključivo u interesu posrednika, s obzirom na to da mu omogućuje pravo na isplatu naknade bez obzira na dobru vjeru nalogodavca. Osim toga, navedena ugovorna odredba protivna je i odredbi čl. 28. st. 1. ZPPN-a prema kojoj posrednik stječe pravo na naknadu tek nakon sklapanja ugovora za koji je posredovao, osim ako posrednik i nalogodavac nisu ugovorili da se pravo na plaćanje naknade stječe već pri sklapanju predugovora.

19. Nadalje, za naknadu prema odredbi o isključivom posredovanju potrebno je i sklapanje posla preko drugog posrednika, u smislu čl. 16. st. 2. ZPPN-a, a na koju činjenicu nije ukazivano niti je ista utvrđena tijekom ovog postupka.

20. Stoga, a kako navedena ugovorna odredba nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen i kako ugovor može opstati bez te odredbe, ocjena je suda da primjenom čl. 324. st. 1. ZOO-a ništetnost te odredbe ne povlači ništetnost cijelog ugovora. Stoga je potrebno ispitati je li postupanje tuženika bilo u dobroj vjeri.

21. Pritom sud napominje da postupanje tuženika treba ocijeniti primjenom načela savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a u vezi s čl. 15. st. 4. ZPPN-a. Naime, da

bi nalogodavac bio nesavjestan (postupao protivno načelu dobre vjere), njegovo postupanje bi trebalo biti usmjereno na sklapanje ugovora sa kupcem kojeg je našao posrednik i doveo u vezu s njim, ali istodobno to činiti bez sudjelovanja posrednika, jer oduzimanje nalogodavcu pravo na vlastite razloge za eventualno odustajanje od sklapanja ugovora bilo bi suprotno s načelom postupanja s pažnjom dobrog domaćina iz čl. 10. ZOO-a.

Naime, iz dostavljenih preslika e-maila (l. 116.-118. spisa) vidljivo je da tuženik navodi tužitelju da ne želi više omogućiti razgledavanje stana kupcima koje dovede posrednik iz razloga što se istom protive postojeći stanari zgrade, kao i zaštićeni stanar. Iako sam tuženik nije dao iskaz u ovom postupku, navedenu dokumentaciju priložio je tužitelj, te je ista cijenjena u skladu sa svim drugim dokazima u spisu, u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a.

22. Slijedom navedenog, ocjena je suda da je postupanje tuženika u vidu odustajanja od sklapanja posla sa posrednikom u skladu s pažnjom dobrog domaćina iz čl. 10. st. 1. ZOO-a. Javljanje da postoje prigovori stanara na potencijalne kupce koje dovodi posrednik, uz ukazuje na zaključak da je tuženik pažljivo postupao i nastojao ostvariti tržišno prihvatljive uvjete i da nije odbio suradnju bez opravdanog razloga, nego da je tražio ostvarenje legitimnih interesa, što je u konačnici uspio i ostvariti ubrzo sklopljenim ugovorom o kupoprodaji.

23. Iskaz svjedoka cijenio se vjerodostojnim obzirom je isti u skladu s drugim dokazima u spisu (navodima tužitelja i tuženika, kao i e-mailom da je vršeno razgledavanje stana), s time da navedena radnja nije niti osporavana tijekom postupka, kao i iskaz tužitelja u tom dijelu. U odnosu na dio iskaz tužitelja da je upozorio tuženika na značenje i pravne posljedice potpisivanja predmetne klauzule u skladu sa odredbama tadašnjeg Zakona o posredovanju u prometu nekretninama čl. 16., isti je to naveo ali nije konkretizirao sadržaj danog upozorenja ni okolnosti u kojima je ono dano.

24. Stoga, iz danih iskaza i priležće dokumentacije sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je tuženiku prilikom sklapanja ugovora objašnjena upravo obveza plaćanja posredničke naknade u slučaju sklapanja pravnog posla preko drugog posrednika ili samostalno. Tuženikov izostanak sa saslušanja sam za sebe ne otklanja navedene nedostatke tužiteljeva iskaza. Nakon ocjene tog iskaza zajedno s ostalim izvedenim dokazima sud zaključuje da tužitelj nije dokazao ispunjenje obveze upozorenja, dok čak niti sklopljeni Anex ne jamči da je tuženik upozoren na pravne posljedice navedene klauzule.

25. Stoga je sud ocijenio da nisu ispunjeni uvjeti za isplatu posredničke provizije u cijelosti, kao niti uvjeti za moguće dodatne stvarne troškove iz čl. 16. st. 2. ZPPN-a, a koju tužitelj do kraja ovog postupka nije niti specificirao, zbog čega je na temelju čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) valjalo ukinuti platni nalog i odbiti tužbeni zahtjev.

26. U odnosu na troškove postupka ističe se da je platni nalog samo onaj dio rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se prihvaća zahtjev tužitelja da se tuženiku naloži plaćanje dospjele tražbine, a ne i odluka o troškovima ovršnog postupka, te sud o troškovima postupka i to onog dijela koji se tiče izdavanja platnog naloga u sklopu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kao i onog nastalog u parnici, odlučuje ovom presudom kojom se postupak završava (zaključak sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017.).

27. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22) te je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadom troškova, jer nije uspio u sporu.

Nadalje, odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. st. 1. i 2. ZPP-a. Trošak zastupanja tuženika po punomoćniku je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa).

Tuženiku je stoga uz primjenu odredbi čl. 151. i 155. ZPP-a dosuđena naknada za sastav prigovora na rješenje o ovrsi u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), uzevši u obzir da vrijednost 1 boda iznosi 2,00 eura, uvećano za pripadajući pdv od 25%, pa je ukupno dosuđena naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 250,00 eura.

28. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Natalija Horvatić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u četiri istovjetnih primjeraka u roku od 15 dana od dana objave presude.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-5fe11**

Kontrolni broj: **0316f-80571-f01e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.